

NOVINKY

8

Březen/duben
2017
ZPRAVODAJ SO
ročník 3

*

www.so-novinky.obadalek.cz

Web sponzoruje Václav Obadalek - Bobr.

JEDNOU SKAUTEM - NAVŽDY SKAUTEM

Osmé elektronické číslo, web v řádném provozu.

OBČASNÍK

XV. valný sněm
24.-26. 3. 2017 Velké Meziříčí

Usnesení Valného sněmu Junáka:
„Považujeme dospělé členy
za důležitou součást
Junáka – českého skauta“.

OBSAH

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Jaký byl den zamyšlení v Praze
u kostela sv. Ignáce.

INFORMAČNÍ ZDROJE

Dokončení úvah XIV. Dalai Lamy.

ZAJÍMAVÉ ZPRÁVY

Co je zpravodaj NDS a odkaz na
jeho archiv.

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

90 let br. Jiřího Zámečnicka – Taote.
100 let br. Eduarda Marka – Hroznýše.

VZPOMÍNKY NA ZESNULÉ ...

Miloslav kardinál Vlk odešel na věčnost.

INFORMACE PŘED UZÁVĚRKOU

Podpora konzervatoře J. Dejla v Praze.

Z VALNÉHO SNĚMU JUNÁKA

Závěry a usnesení.

*Valný sněm ukládá Náčelnictvu zabývat se otázkou
dospělých členů v Junáku - českém skautu na základě
proběhlé předsněmové diskuze a předložit téma
s konkrétními náměty a návrhy k řešení k diskusi
v hnutí. Na dalším sněmu předložit zprávu
o konkrétních výsledcích k této problematice.*

ODDÍLOVÉ / DRUŽINOVÉ ZPRÁVY

Světový den zamyšlení 2017 v Praze

Skautky a skauti na celém světě si symbolicky připomínají **22. únor** tzv. **Thinking Day – Den zamyšlení**, neboť je to shodou okolností den narozenin zakladatele světového skautingu, lorda **Roberta Baden-Powella** i jeho ženy, **Lady Olave**.

My – oldskautky a oldskauti z Prahy - jsme si tento den tradičně připomněli setkáním v sobotu 25. února t.r. v prostorách kostela sv. Ignáce z Loyoly na Karlově náměstí. Vchodem z Ječné ul. jsme tentokrát nepochodovali dvoranou jezuitské rezidence do učebny Ignáce Raaba, ale pohostinství nám bylo poskytnuto v Družinském sálu (dříve kapli a údajném místě setkávání Mariánské družiny) ve věži kostela, takže jsme zvládali nejprve kamenné, poté dřevěné schodiště této pozoruhodné stavby.

Při průchodu sakristií jsem si nejprve připomněl zdejší loňské setkání pětápáků po tradiční dubnové bohoslužbě za naše zemřelé kamarády a při zdolávání schodů se mi vybavil 25. únor před 69 roky. Tehdy jsme jako septimáni náhodského gymnázia při pochodovém cvičení vyšlapali na vrch Dobrošov a seděli při čaji v Jiráskově chatě, když se po poledni z tamního rádia ozval hlas Klementa Gottwalda, dorazivšího z hradu na Staroměstské náměstí a z balkonku Kinského paláce rozvášněnému davu oznámil, že pan president demisi vlády přijal. Okamžitě mezi námi, studenty různých názorů, došlo k velmi ostré politické diskusi. Živě si to dodnes pamatuji. A to jsme netušili, jaká budoucnost nás čeká.

Tento rok, souběžně s námi v rámci akce **MENE TEKEL**, se konalo shromáždění v horní části Nerudovy ulice u pamětní desky senátu PČR a poté položena Kytice jednoty u sochy T. G. Masaryka na Hradčanech. Je třeba si i toto připomínat.

Po schodech nahoru do Družinského sálu (kde se obvykle konají setkání, zvaná ve farnosti jako „velké“ nebo „malé kafe“, nás doprovázel p. kostelník) a br. Baghýra, s nímž jsme řadu let vedli vlčata 92. střediska Šípů (jinak žertěť ke každé příležitosti), nám připomněl někdejší únorové události dotazem, zda víme, kdo má zrovna svátek. (Jeho reference: Na svatou milici nechod' na ulici neb můžeš dostat pendrekem po palici! Konec legrace ...)

Přivítal nás sympatický sál, všimli jsme si varhan na kruchtě a řady sakrálních artefaktů. Vedle br. **Kamzík** a ses. **Hanky Bouzkové** nechyběl ani náš brzký jubilant, **Eda Marek**. Postupně přicházeli další. Naše sezení jsme zahájili přípitkem na zdraví dobrým moravským (červené Cabernet Sauvignon a bílé Vlašský ryzlink – battonage, obé z Velkých Pavlovic). Slova se poté ujal br. Kamzík, který požádal ses. **Adélu Čapkovou**, vůdkyni klubu KD „38 Ječná“, aby přečetla jím vybranou kratičkou **úvahu Johna Lennona** o strachu a lásce: „*Existují dvě mocné základní pohnutky: strach a láska. Máme-li strach, stahujeme se ze života. Milujeme-li, otevíráme se nadšeně, rozechvěně všemu, co život nabízí, a vše přijímáme. Potřebujeme se naučit milovat nejprve sebe jak se vší naší pompou tak i s našimi nedokonalostmi. Nedokážeme-li milovat sama sebe, nedokážeme plně rozvinout naši schopnost milovat druhé či naši tvořivost. Vývoj k lepšímu světu a všechny naděje do něho vkládané spočívají v tom, do jaké míry lidé beze strachu otvírají svá srdce životadárné budoucnosti.*“

(překlad: Kamzík)

Citovaná úvaha byla inspirací k docela bohaté diskusi, kde fenomén strachu byl na hojném přetřesu. Podle mne doprovází člověka od samého počátku a jde o to, jak se s ním vyrovnat. Protiváha strachu – láska je nám skautům vlastní, jsme snad velcí idealisté, ale veškerým svým vnímáním a konáním chceme svět lepší. Nejlepším důkazem je, že po třech zákazech jsme vždy povstali, abychom opětně šířili naše ideály. Proto nás také totality neměly rády, ty budují na strachu.

Mám vlastní zkušenosti ze života s notnými překážkami, provázené strachem, ale nikdy jsem to nevzdal, a snad mám štěstí, že se setkávám a obklopuji lidmi obdobného ražení. Vedle nás seděl br. **Eda Marek**, zářný příklad životního optimizmu, ten by nám mohl vyprávět. Proto je nám vždy v takovém posezení dobře.

Naše hostitelka ses. Eva Ge – Pampeliška měla sebou vnoučka ...

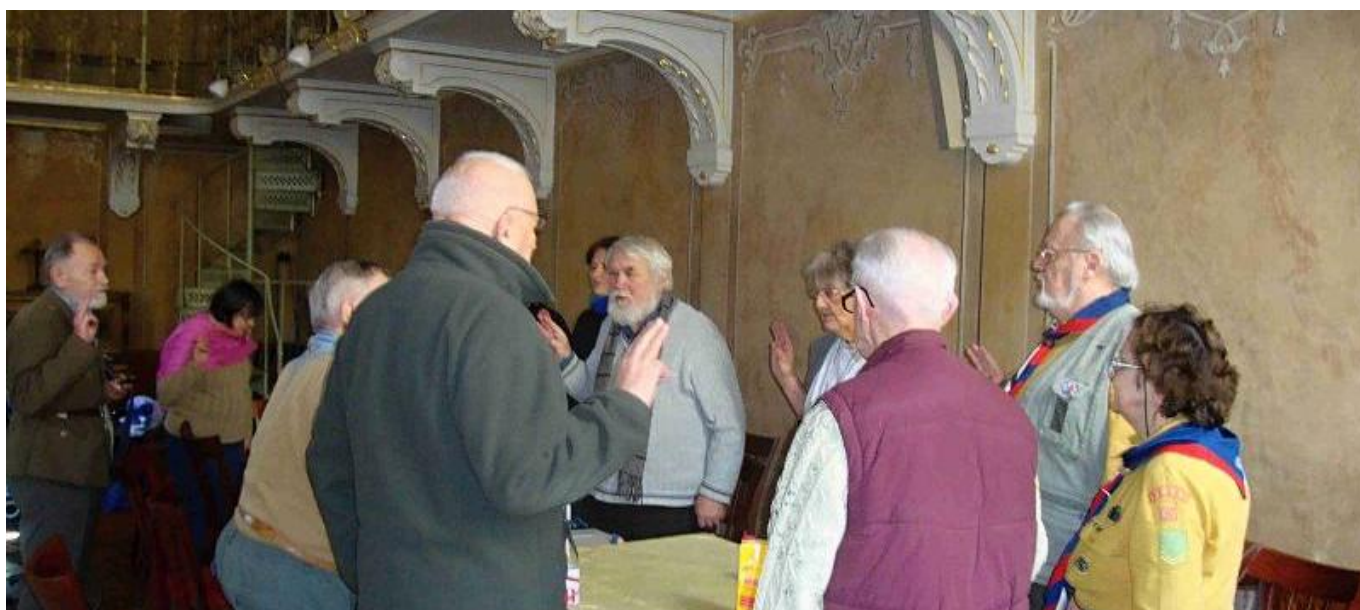
Nutno dodat, že k výše uvedené úvaze br. **Kamzík** připravil rozsáhlejší materiál jednak v 6. čísle 2. roč. Zpravodaje SO v článku 14. **Dalai Lamy Tibetu O smyslu života**, jehož pokračování je v 7. čísle 3. roč. Zpravodaje SO, kde je rovněž **rozsáhlejší Kamzíkova úvaha přímo k výše uvedeným myšlenkám Johna Lennona**. Obé lze nalézt jednak na našich stránkách www.so-novinky.obadalek.cz a také jsem oba Zpravodaje přiložil do e-mailové pošty o naší masopustní schůzce.

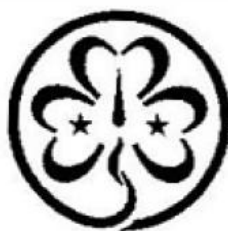
Připomněli jsme si rovněž letošní logo WAGGGSu ke Dni zamyšlení **GROW – Růst – rosteme!**, kterým dívčí skauting vyzývá dívky a mladé ženy do svých řad. To je stále aktuální výzva pro ženské pokolení, jehož postavení v současném světě není zdaleka všude lidsky důstojné.

Poté nás ses. **Hanka** seznámila s předposlední, 23. kapitolou *Podzim života* z monografie **Zrcadlo mého srdce**, vlastního životopisu *Lady Olave Baden Powellové, GBE*. Opět jsme si připomněli tuto velkou osobnost skautského hnutí s jejím neutuchajícím elánem a snahou šířit skautské myšlenky a ideály. *Skvělé čtení, doporučuji číst!*

Naše sezení jsme ukončili povstáním a zapěním 2. sloky junácké hymny.

Zapsal Boža Strauch - Grizzly, foto Petr Jeschke – Derviš, část. Vladislav Jech - Kamzík

Dovolte, abych na závěr použila slov světové náčelní z r.1962 a tím vyjádřila i to, na co naše generace nejvíce myslí. „*Napřahujeme ruce k mladým členkám naší rostoucí světové rodiny, protože každá z nás a my všechny se svými přidělenými úlohami pracujeme pro další šíření přátelství i hledání zajímavého programu, který bude sloužit ideálům našeho zákona*“.

Závěr referátu na Seči 1995

Milé sestry,

Rok od roku mi připadá obtížnější vyjádřit pocity, které mě přepadají s přicházejícím dnem sesterství.

Děkuji všem, kdo si na mne vzpomene.

Vaše

Vlasta Macková

Světový den zamyšlení 2017

(WAGGGS 2017)

V roce 2017 bychom rády rozšířily oslavy Světového dne zamyšlení a pozvaly více dívek a mladých žen po celém světě, aby samy zkusily, co to znamená být součástí dívčího skautského hnutí.

Výzvou Světového dne zamyšlení pro rok 2017 bude cesta růstu, podporující skupiny dívčího skautingu tím, že představíme naše hnutí novým členkám.

Informační zdroje

Cíl lidského snažení

Tenzin Gyatso, čtrnáctý Dalai Lama Tibetu
(dokončení)

Rozvoj soucítění

Někteří z mých přátel mi řekli, že ačkoliv láska a soucítění jsou skvělé a dobré věci, moc neladí se skutečností. Říkají: náš svět není místem, kde by se dalo věřit na to, že mají velký vliv a velkou moc. Tvrdí, že hněv a nenávisť jsou natolik součástí lidské přirozenosti, že budou vždy mít převahu nad humanitou. S tím nesouhlasím.

My lidé jsme tu v současné podobě asi sto tisíc let. Jsem přesvědčen, že pokud by byla lidská mysl v současnosti především ovládána hněvem a nenávisť, pak by se lidstvo jako celek ztrácelo ze světa. Avšak dnes, navzdory všem válkám, jež vedeme, vidíme, jak lidská populace narůstá tempem větším než kdykoliv předtím. To podle mne zřetelně ukazuje, že láska a soucítění má ve světě navrch. A vysvětluje to, proč navzdory nepříjemným zprávám jsou aktivity ve prospěch

pomoci druhým natolik přijímanou součástí denního života, že se negativní informace v široké míře ignorují.

Dosud jsem probíral hlavně mentální výhody soucítění, avšak soucítění přispívá také k dobrému fyzickému zdraví. Potvrzuji moji osobní zkušenost, že mentální stabilita a fyzická dobrá kondice jsou na sebe přímo vázané. Není pochyb o tom, že hněv a útočnost nás činí více náchylné k nemocem. Na druhé straně pokud je mysl schopna kladných myšlenek a je jim otevřená, nestává se tělo snadnou obětí nemocí. Ovšem je také pravdou, že my všichni máme vrozenou sebestřednost, která omezuje naši lásku k druhým. A proto když toužíme po pravém štěstí, jehož se nám dostává pouze prostřednictvím klidné mysli, a jestliže takový klid mysli získáváme pouze tehdy, když si přivlastníme postoj soucítění, jak toho všeho dosáhneme? Je zřejmé, že nestačí, jestliže se prostě jen v našich úvahách zabýváme tím, jak pěkné je soucítění! Je třeba se soustředěně snažit toho dosáhnout; musíme využít všechny dny našeho každodenního života k tomu, abychom naše myšlení i chování tímto směrem rozvíjeli.

V prvé řadě musíme mít jasno o tom, co je míněno soucítěním. Mnohé formy soucítěného vnímání jsou smíšené s touhami a sympatiemi. Na příklad láska, kterou cítí rodiče ke svému dítěti, je často silně propojena s uspokojením vlastních emocí, a tak není čistým soucítěním. Anebo v manželství láskyplný vztah mezi mužem a ženou – zvláště z počátku, kdy žádný z partnerů ještě nezná dost dobře základy charakteru toho druhého - závisí více na přitažlivosti než na pravé lásce. Naše touha může být tak silná, že osoba, již jsme přitahováni, se nám zdá být dobrá, i když ve skutečnosti je pro nás velmi nežádoucí. A kromě toho máme sklon k přečeňování malých kladných rysů. Takže pokud se jednání jednoho partnera změní, ten druhý je často zklamaný a jeho či její jednání také dozná změny. To je pak známkou toho, že jejich láska byla živena spíše osobní potřebou než pravou snahou o toho druhého pečovat.

Pravé soucítění se neplyne jen z citové vazby, nýbrž právě na trvalé oddanosti, založené na rozumu. To proto se pravý postoj soucítění vůči druhým nemění i v případě, že se ti druzí chovají negativně. Samozřejmě rozvíjení soucítění v tomto smyslu vůbec není snadné! Vyjděme z následujících předpokladů:

Ať už nám lidé připadají krásní a přátelštější anebo nezajímaví a ruší naše pořádky, nůvždy jsou to lidské bytosti právě tak, jako jsme jimi my sami. Tak jako my si přejí štěstí a nepřejí si strádání. A kromě toho jejich právo překonat strádání a docílit šťastného osudu je totožné s tím naším. A tak dojdeme-li k poznání, že všichni tvorové jsou si rovni jak v jejich touze po štěstí tak i v jejich právu štěstí dosáhnout, pak se dokážeme automaticky vcítit do druhých lidí a budeme jim bližší. Jestliže naše mysl přivyká tomuto způsobu univerzálního altruizmu^{*/}, pak rozvíjíme cítění odpovědnosti za druhé: přání druhým pomáhat aktivně překonávat jejich problémy. Toto přání také není selektivní; platí stejně pro všechny.

Protože jsou druzí lidské bytosti, které se radují z příjemných věcí a trpí bolestmi stejně jako my, není žádný logický důvod je znevýhodňovat anebo měnit náš zájem o ně, i kdyby se chovali negativně.

Rád bych podtrhl, že je v našich silách, při dostatku trpělivosti a času, tento druh soucítění rozvíjet. Samozřejmě naše soucítění je zásadně ohraničeno naší sebestředností i naší osobní zkušeností samostatného, nezávislého jednání. Nicméně pravého soucítění lze dosáhnout jen tehdy, když se nebudeme řídit vlastním domyšlivým úsudkem. To však neznamená, že nemůžeme hned začít a takovou snahu dále rozvíjet.

Jak můžeme začít

Začít bychom měli odstraněním největších překážek pro soucítění: hněvu a nenávisti. To jsou, jak všichni víme, nanejvýš silné city, které dokážou ovládnout celou naši mysl. Nicméně je možné je ovládat. Ovšem pokud tomu tak není, pak tyto negativní emoce nás budou otravovat – a to bez zjevné námahy na jejich straně! – a stát v cestě našim snahám o štěstí pro milující mysl.

Takže na počátku je vhodné zjistit, zda má či nemá hněv nějakou hodnotu. Někdy, jsme-li znejistěni obtížnou situací, se hněv může zdát vhodným pomocníkem, přinášejícím více energie, jistoty a odhodlání. A tak v tomto bodě musíme náš mentální stav hodnotit opatrně. Je sice pravdou, že hněv dodává další energii, avšak jestliže si všímáme, o jakou energii se jedná, zjistíme, že působí naslepo: nemůžeme si být jisti tím, zda bude mít kladný nebo záporný výsledek. Důvodem je, že hněv zastíňuje nejlepší část našeho mozku: rozumné uvažování. A tak je energie hněvu téměř vždy nespolehlivá. Může zapříčinit mnoho ničivého, nežádoucího jednání. A navíc jestliže jeho hněv překročí hranice, pak člověk jedná jako pomatenec, jehož činy ničí stejně jeho samotného jako ostatní v okolí.

Ke zvládnutí obtížných situací je ovšem možné rozvinout stejně silnou, avšak daleko více ovládanou energii.

Taková ovládaná energie přichází nejen díky soucitnému přístupu, ale i za přispění rozumu a trpělivosti. To jsou nejsilnější protiléky na hněv. Bohužel mnoho lidí jejich užití má za známku slabosti. Já zastávám pravdivý opak: jsou pravým znakem vnitřní síly. Soucítění je ze své povahy jemné, mírné a něžné, avšak má velikou sílu. To ti, kdo snadno ztratí trpělivost, patří mezi ty, kdo jsou nebezpeční a nestálí. A proto v mých očích je vzburzený hněv přímým důkazem slabosti.

Takže jestliže takový problém nastane, pak především se snažme strážlivě ovládat upřímné a navenek čestné jednání. Je pochopitelné, že druzí se vás pokusí využít, ale pokud zůstanete nezaujatí, i když povzbudíte nespravedlivé útoky, osvojíte si silný postoj. Takto však je třeba konat ze soucitných podnětů, a je-li nutné vyjádřit vaše stanovisko a podniknout rozhodná protiopatření, číňte tak bez hněvu a bez postranních úmyslů.

Musíte si uvědomit, že i když se zdá, že vaši oponenti vám působí újmu, nakonec jejich škodlivé jednání zasáhne jen je samotné. Abyste zjistili, zda vás neovládá sobecký podnět k odplatě, měli byste oživit své rozhodnutí jednat soucitně a sebrat síly k odpovědnému kroku ve prospěch odvrácení dopadu na druhou osobu, aby nepocítila následky svého jednání.

Takže protože jste vaše opatření zvolili v klidu, budou mnohem účinnější, mnohem přesněji zacílená a zapůsobí silněji. Odplata, založená na energii zaslepeného hněvu, zřídka kdy dosáhne cíle.

Přátelé a nepřátelé

Musím znovu zdůraznit, že samotné uznání toho, že soucítění a rozumné a trpělivé jednání jsou dobrým postupem, nepostačí k tomu, abychom je rozvíjeli. Musíme počkat, až se obtíže dostaví a pak si ověřit v praxi jejich účinnost.

A kdo nám k takové příležitosti napomůže? Jistě ne naši přátelé, ale naši nepřátelé. To jsi ti, kdo nám připraví ty největší potíže. A tak pokud se skutečně chceme poučit, měli bychom si za své nejlepší učitele brát své nepřátele!

Pro člověka, který má v srdci soucítění a lásku, je nejdůležitější cvičení v toleranci, a pro ně je odpůrce nezbytný. A tak buďme našim nepřátelům za to vděční, vždyť jsou to oni, kdo nám mohou nejlépe pomoci zdokonalit a zklidnit naši mysl! A také často, v osobním i veřejném životě, dochází k tomu, že při změně okolností se z nepřátel stávají přátelé.

Takže hněv a zášť jsou vždy škodlivé, a pokud necvičíme naši mysl a nepracujeme na tom, aby se jejich škodlivá síla omezila, budou na nás dále působit rušivě a mařit naši snahu po rozvoji pokojné mysli. To

hněv a zášť jsou naši praví nepřátelé. To jsou síly, kterým se především potřebujeme postavit a porazit je, nikoliv ti momentální odpůrci, kteří se v daný okamžik objevují v našem životě.

Je pochopitelně přirozené a správné, že si přejeme mít přátele. Často žertem říkám, že chcete-li opravdu být sobečtí, měli byste být velmi altruističtí! Měli byste se dobře starat o bližní, měli byste se starat o jejich blaho, pomáhat jim, sloužit jim, dělat si další přátele, šířit další úsměvy. A co z toho vzejde? Až budete sami potřebovat pomoc, budete mít spoustu pomocníků! Pokud na druhé straně nedbáte na štěstí druhých, pak v delším výhledu prohrájete vše. A je snad přátelství vytvářeno ze sporů a hněvu, závisti a vypjatého soutěžení? Nemyslím si to. Pouze náklonnost nám poskytuje opravdové blízké přátele.

Máte-li v dnešní materialistické společnosti peníze a moc, pak máte zdánlivě mnoho přátel. Avšak oni nejsou vašimi přáteli; jsou přáteli vašich peněz a vašeho vlivu. Ztratíte-li vaše jmění a vliv, zjistíte jak obtížné je se jich znovu dopátrat

Potíž leží v tom, že pokud vše na tomto světě pro nás dobře vychází, utvrzuje nás to v dojmu, že dokážeme vše zvládnout a že přátele ani nepotřebujeme, avšak jakmile se naše životní úroveň a zdraví zhorší, rychle zjistíme, jak jsme se mylili. To je ta chvíle, kdy objevíme, kdo je nám pomůžou, a také kdo nám vůbec k ničemu není. A tak, abychom byli připraveni na tento okamžik, dělejme si opravdové přátele, kteří nám pomohou, až dojde na potíže, to my sami musíme altruismus pěstovat!

I když se někdy lidé smějí, když to říkám, avšak já sám si vždy přeji mít přátele. Mám velmi rád úsměvy. V důsledku toho mám problémy s tím, jak získávat více přátel a šířit více úsměvů, a to zvláště těch pravých úsměvů. Je mnoho druhů úsměvů, jako jsou ty sarkastické, umělé či diplomatické. Mnohé úsměvy vytvářejí pocit uspokojení a někdy mohou případně dokonce vyvolat podezření anebo strach, že ano? Avšak pravý úsměv nám opravdu dává pocit svěžesti a já věřím, že je pro lidské pokolení jedinečný. Jsou-li tyto úsměvy, které si přejeme, pak sami musíme vytvářet důvody pro to, aby se nám jich dostávalo.

Soucitění ve světě

Závěrem bych se rád v mých myšlenkách přenesl přes téma tohoto krátkého příspěvku a rozvinul je ve stručnosti takto: osobní štěstí může přispívat v hlubokém a účinném směru ke všeobecnému zlepšování celé naší lidské komunity.

Protože my všichni sdílíme stejnou potřebu lásky, je možné brát kohokoliv, koho potkáváme, a to za jakýchkoliv okolností, jako bratra nebo sestru. Bez ohledu na to, jak je pro nás jeho tvář nová anebo zda má odlišný oděv či chování, nás a druhé lidi nic výrazně od sebe nedělí. Je hloupé trvat na vnějších odlišnostech, protože naše základní přirozenost je tatáž.

Konec konců humanita je jen jedna a tato malá planeta je jediným našim domovem. Chceme-li chránit svůj domov, pak každý z nás potřebuje zakoušet živé působení universálního altruismu. To je to jediný způsob vnímání, jenž dokáže odstranit sebestředné podněty, které zapříčiňují, že se lidé navzájem klamou a zneužívají.

Máte-li upřímné a otevřené srdce, pak máte přirozený pocit sebevědomí a jste si jistí tím, že není třeba se druhých obávat.

Věřím, že na každé úrovni společnosti – rodinné, kmenové, národní a mezinárodní – je klíčem ke šťastnějšímu a úspěšnějšímu světu růst soucitění. Nemusíme se stát nábožnými ani nepotřebujeme věřit na ideologie. Vše, co každý z nás potřebuje, je rozvíjet své dobré lidské kvality.

S kýmkoliv, koho potkám, se proto snažím jednat jako se starým přítelem. To mi dává pravý pocit štěstí. To je uskutečňované soucitění.

Zdroj: <http://dalailama.com/messages/compassion> Přeložil pro vnitřní potřebu: Vladislav Jech-Kamzík

Zajímavé zprávy

V minulém čísle tohoto zpravodaje bylo zmíněno NDS; jedná se o zpravodaj Odboru duchovní výchovy Junáka, který od r. 2017 vychází jen elektronicky. Archiv tohoto média viz: <https://krizovatka.skaut.cz/zpravodajstvi/1434-archiv-na-dobre-stope> .

Společenská rubrika

Milý Hroznýši,

s radostí Ti blahopřejeme ke krásnému životnímu výročí, které dnes slavíš.

Rádi bychom Ti při této příležitosti poděkovali za vše, co jsi během svého veskrze skautského života udělal ve prospěch skautingu.

Těší nás, že jsi díky svým pevným postojům a věrnosti skautské myšlenky, vzorem i pro současnou generaci skautek a skautů.

Do dalších let Ti přejeme stále hodně zdraví, pohody, elánu a dobré nálady.

Bratr Hroznýš se narodil 17. března 1917 v Praze a již od mládí se aktivně věnoval skautingu. V 17 letech vstoupil do skautského katolického sboru Legio Angelica. O rok později na letním táboře na Šumavě v Kunkovicích u Čachrova složil svůj skautský slib a následně se na Žižkově ujal vedení družiny Čápů sboru Legio Angelica.

Za 2. sv. války byl za pomoc svému židovskému kamarádovi odsouzen na několik měsíců. Po propuštění nastoupil do firmy BNANAS a. s. v Praze, ilegálně se opět vrátil ke skautování a jako spojka se aktivně účastnil Pražského povstání. Po osvobození se stal vůdcem oddílu.

Po komunistickém puči v únoru 1948 v Praze společně s přáteli založil odbojovou skupinu „Dr. E. Beneš“, která byla napojena na francouzskou špionáž; skupina byla ale záhy prozrazena a br. Hroznýš byl odsouzen za protistátní činnost ve skupině Richarda Lederera na deset let; jeho manželka byla odsouzena na 11 let a jejich tehdy pětiletý syn Eduard putoval do ústavu v Počernicích. Byl vězněn v lágru Svato-pluk v Horním Slavkově, po dvou letech byl přes Bory transportován do lágru Mariánská v jáchymovské oblasti, kde třídil uranovou rudu. Z vězení byl propuštěn po sedmi letech, v roce 1956, na podmínku. Znovu se začal ilegálně věnovat skautingu.

Na jaře roku 1968, když byla činnost Junáka nakrátko povolena, se podílel na obnovení karlínského skautského střediska. Byl také zvolen předsedou obvodní rady Junáka na Praze 2. Před zrušením Junáka v roce 1970 stačil zorganizovat v obvodu Praha 2 poslední letní skautské tábory.

Po listopadu 1989, při obnově činnosti Junáka, byl znovu zvolen do funkce předsedy obvodní rady Junáka Prahy 2.

Je dlouholetým členem čestného Svojsíkova oddílu a Skautského oddílu Vělna Fanderlika.

Lenka Šablová
asistentka starosty Junáka

Oddílová rada Svojsíkova oddílu zaslala jubilantovi srdečnou gratulaci a svoje přání zdraví a všeho dobrého připojily za vedení SO níže podepsané sestry:

Lenka Šablová *Hana Zmátková*

Navždy odešli

Tento svět opustil PhDr. [Miloslav kardinál Vlk](#) (*17. května 1932 Líšnice u Milevska † 18. března 2017 Praha), český katolický duchovní a teolog, který mezi lety 1991 a 2010 působil jako 35. arcibiskup pražský a primas český (v letech 1990 až 1991 byl krátce 10. biskupem česko-budějovickým).

Jeho biskupské heslo znělo „Aby všichni byli jedno“. Ve Svatovítské katedrále na Pražském hradě po řadu let rád od skautek a skautů přebíral Betlémské světlo; oceňoval práci s mládeží,

kteřou koná také skauting. Připojujeme vyslovené přání kardinálovo:

<http://www.vira.cz/Texty/Aktuality/Kardinal-Vlk-si-namisto-pohrebnych-kvetin-preje-prispet-na-hospic.html>

Informace před uzávěrkou Koncert v Deylově konzervatoři 9. 3. 2017

Bylo to již po sedmdesáté páté, co se sešli lidé z Klubu aktivního stáří podniku Euro Via (dříve Stavby silnic a železnic) se členy **oldskautů z Pahy 2** a zástupci **Pražské družiny SO** na tradičním

koncertě v **Deylově konzervatoři pro zrakově postížené**, Maltézské nám. 14, Praha 1, Malá Strana, a to ve čtvrtek 9. 3. t.r. ve 14 hod.

V krásném sále Jana Drtiny paláce Straků z Nedabylic nám úvodním slovem připomněl br. Ing. **Vláďa Kolomý – Maják** onu číslovku **75**, na níž se významně podílel svou iniciací v osmdesátých letech br. Ing. **Mírek Pergler – Dany**, zároveň přivítal jeho manželku a rovněž pozdravil jubilanta příštího týdne, br. **Edu Marka – Hroznýše**, který dovrší senzační **stovku**.

Samozřejmě to byl první potlesk.

Vlastní hudební program poté uváděla pí Paed. Dr. **Markéta Kozinová, Ph.D.**

Koncert byl zahájen Mozartovým koncertem D-dur pro flétnu, I. Allegro aperto v podání **Markéty Vřňatové**, doprovázené klavírem prof. **Šlégrové**.

Následovala árie Mimi z Pucciniho opery Bohéma „Si, mi chiamato Mimi“ provedená nevidomou Evou Blažkovou, jejíž sytý hlas nádherně rezonoval celým sálem, opět za doprovodu klavíru.

Marek Duda v další skladbě skladatele 20. století S. Šuleka nám na pozoun zahrál sonátu „Vox Gabrieli“, opět za doprovodu klavíru.

Následovala Chopinova Balada As dur, op. 47 v suverénním podání **Martina Foršta**.

Na housle přednesla **Jana Severová Händlovu** Sonátu A-dur, op. 1, č. 3, I. Andante, 2. větu Allegro za klavírního doprovodu prof. **Kellera**.

Program opět vystřídal klavír ve skladbě C. Debussyho Reverie v podání subtilní **Marie Semínové**, jež však dovedla klávesy i důrazně zmáčknout.

Rovněž sólově přednesl na violoncello **Ondřej Černín** Preludium ze 2. Suity d moll (pro sólový nástroj) **J. S. Bacha**.

Josef Bláha, pravděpodobně již absolvent konzervatoře, zazpíval oblíbenou árii Triqueta z opery Evžen Oněgin **P. I. Čajkovského**.

Mladíček, nevidomý **Karel Lískovec**, nám brilantně zahrál na klavír Mazurku, op. 7, č. 2 **F. Chopina**.

Zapsal: **Boža Strauch – Grizzly**

Závěrečnou skladbou byl Mozartův koncert pro housle a orchestr G-dur, II. Adagio v podání **Jitky Habánové**, provázené klavírem prof. **Šlégrové**.

Výkony všech účinkujících byly vyzrálé a suverénní, z uvedeného programu je zřejmé, že náš zážitek jen potvrdil hudbu jako velkou utěšitelku.

S velmi dobrými pocity jsme se odebrali domů, mimochodem v dobrovolném vstupném jsme přispěli cca něco přes devatenáct set pro tuto školu. (Zvýraznění: redakce.)

Je to bezesporu výborná tradice.

Foto: **Petr Jeschke - Derviš**

Z jednání Valného sněmu Junáka:

Několik návrhů usnesení znělo tak, aby buď byl Kmen dospělých (KD) vůbec zrušen, zrušeno jeho samostatné náčelnictvo i jeho kmenový sněm, anebo aby organizace OS byla z úrovně celorepublikové decentralizována až na úroveň středisek. Došel i návrh, aby kromě „Klubů KD“ existovaly mimo něj zvláštní oddíly OS při střediscích.

Stanovisko NJ (Náčelnictva Junáka): oblastí dospělých se zabývá a bude se jí věnovat i v návaznosti na výsledky předsněm. diskuse. VRJ (Výkonná rada Junáka) si myslí, že je třeba o této věci přemýšlet a upravovat ji v kontextu celé problematiky; ve spol. s NJ chce v budoucnu hledat vhodné řešení a příp. potřebným způsobem upravit Organizační řád.

Bezmála 600 delegátů VSJ se soustředilo na nové logo Junáka i např. na oblast vzdělávání a podpory dobrovolnictví; ve svých usneseních Valný sněm mj.:

- se k tématu nového loga usnesl, že bude úpravou vnitřních předpisů Junáka umožněno používat jak logo se slovem SKAUT tak se slovem JUNÁK i zcela bez textu;
- určil, že výsledky diskuse o podpoře výchovy (ze skupin delegátů VSJ) budou souborně zveřejněny na webové Křižovatce;
- k tématu dospělých přijal závěr, uvedený na titulní straně – návrh zrušit KD neprošel;
- přijal zprávy NJ a VRJ s díky za práci od min. sněmu, zvl. pak za Strategii 2022.

Někteří delegáti spali ve stanu ...

VSJ za Svojsíkův oddíl pozdravil br. Zdeněk Šobr – Fil; k SO samotnému žád-

né návrhy pro VSJ nedošly. V dalším čísle Zpravodaje se k VSJ ještě vrátíme.

NOVINKY SVOJSÍKOVA ODDÍLU

Příspěvky zasílejte buď písemně na adresu:

anebo elektronicky redaktorovi na e-mail:

Určeno pro potřebu Svojsíkova oddílu, distribuováno do jeho družin; v případě použití výňatků, odkazů apod. žádáme důsledně uvádět zdroj, tj. ročník, číslo a stranu ZPRAVODAJE, odkud bylo čerpáno!

Interní informace

Vladislav Jech
Jilovská 46
252 44 Psáry

vjech.kamzik@volny.cz